

معرفی مجموعه‌ی عکس باربارا روزنت هال، با عنوان «عکاسی مفهومی ۲۰۱۱»

روایت‌هایی کوتاه از مواج‌هاات روزمره

مترجم: هدی رفاهی

کارشناس نقاشی

باربارا روزنت هال، هنرمند و نویسنده‌ی آوانگارد آمریکایی تبار، متولد ۱۹۴۸ برونکس نیویورک می‌باشد. وی تحصیلاتش را تا مقطع کارشناسی ارشد در دانشگاه نیویورک ادامه داد و با انجام فعالیت‌های هنری بسیاری در زمینه‌های مختلف، خود را به‌عنوان هنرمندی با گرایش مفهومی (conceptual artist)، در دنیای هنر معاصر مطرح کرد.

روزنت هال با آثاری با درون‌مایه‌ی هستی‌شناسانه، تأثیرات بسیاری بر هنر معاصر و همچنین فلسفه‌ی هنر گذاشت. در بیشتر عکس‌هایش از قابلیت‌های فنی دوربین بهره می‌گیرد و بسیاری از اوقات برای تغییر فرم تصاویر از نرم‌افزارهای دیجیتالی استفاده می‌کند. او هنرمندی چندرسانه‌ای است که آثارش گاهی اوقات در حیطه‌ی عکاسی است و گاهی چاپ و هنرهای رسانه‌ای جدید. وی همچنین در زمینه‌های دیگری از جمله: کلاژ، چیدمان، پرفورمنس، ویدئوآرت و... فعالیت داشته است.

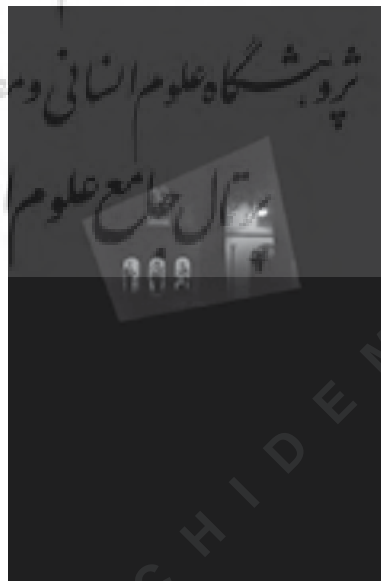
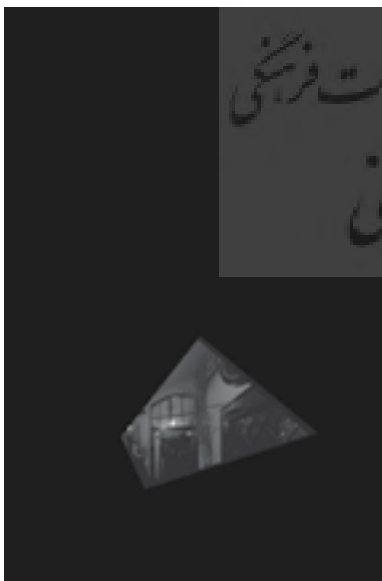
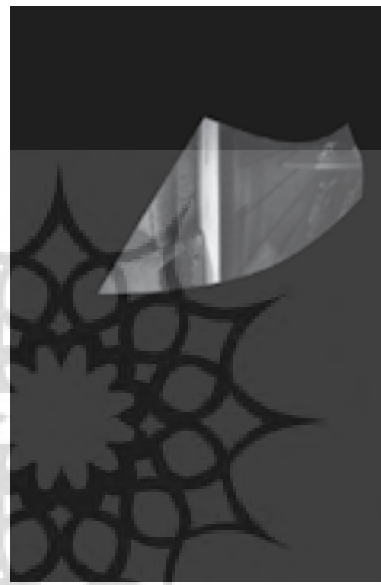
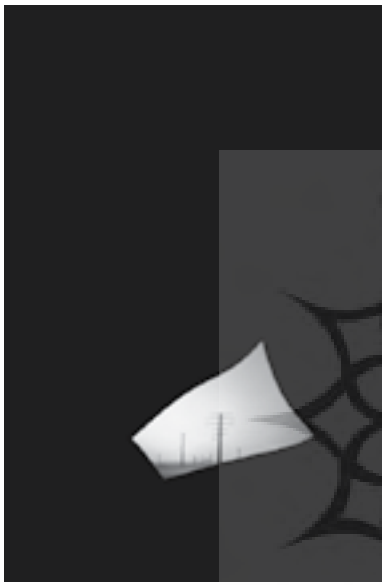
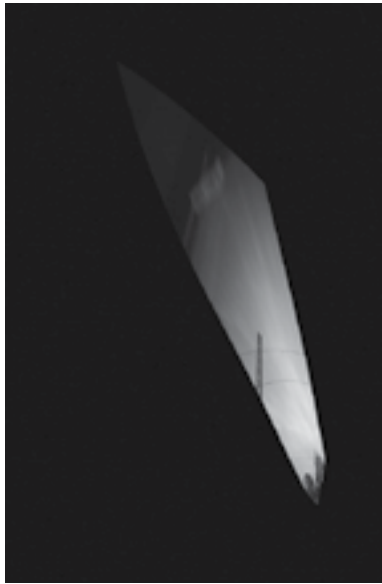
مجموعه‌ی حاضر که مورد تحلیل قرار می‌گیرد، متعلق به مجموعه‌ای با عنوان «عکاسی مفهومی ۲۰۱۱» است. این عکس‌ها با دوربین ۳۵ میلی‌متری در فنلاند، پورتوریکو، پاریس، پراگ و

پنسیلوانیا، بین سال‌های ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۱ گرفته شده است سپس در مرحله‌ی بعد نگاتیوها، اسکن شده و با استفاده از نرم‌افزارهای گرافیکی، مجدداً ترکیب بندی و در اندازه‌های بزرگ یک متر در شصت سانتی‌متری چاپ شده‌اند. تمام این عکس‌ها به‌طور ضمنی حاوی یک روایت است که در مکانی گویی خارج از این دنیا رخ می‌دهند. روزنت هال با گرایشاتی سورئالیستی، از مواج‌هاات روزمره تصاویری نو می‌سازد. در این مجموعه ارتباط عمیق تصویری و روانشناختی به وضوح قابل مشاهده است، تصاویری که در گذشته اتفاق می‌افتند و همچون خاطره‌ای محو و دور از ذهن، دوباره باز یافت می‌شوند؛ البته این بار به صورتی دیگرگون و ناآشنا به طوری که دیگر به سادگی، قابل بازشناختنی نیستند.

چیزی که در مواج‌هاات ابتدایی با این عکس‌ها، بیننده را میخ‌کوب می‌کند، برش‌های غافلگیرکننده‌ای از لحظات عادی زندگی است که به واسطه‌ی جایگاه عجیبشان در قاب تصویر پس‌زمینه‌ای تاریک و بکنواخت، به لحظاتی فرا واقعی و گاهی ترس‌آور تبدیل شده‌اند. فیگورها، مکان‌ها و اشیاء در جایگاهی دور در قاب تصویر با انقطاع‌هایی تیز و از شکل افتاده و کج و معوج، گویی با اصرار می‌خواهند تمامی حواس بیننده را فقط به خود جلب کنند. این عکس‌ها به مثابه‌ی تکه‌های شکسته شده‌ای از یک آینه هستند که عکاس آن‌ها را در برابر بیننده می‌گیرد و صحنه‌های بریده بریده‌ای را به او نشان می‌دهد که بارها دیده و از کنار مکان‌ها، پلکان‌ها و مغازه‌ها گذشته است و حالا این بار به شکلی آشنایابی شده به آن‌ها می‌نگرد.

روزنت هال در این مجموعه‌ی عکس‌نگاهی ویژه به رنگ در آثارش دارد. آن‌ها یا سیاه و سفیدند و یا با تأکید بر تک‌رنگ بودنشان نامگذاری شده‌اند؛ «مزرعه‌ی آبی در فنلاند»، «مغازه‌ای سبز در پاریس»، «کلیسای سبز در پورتوریکو»، «اسکلت سیاه و سفید در پاریس»، «پلکان بنفش در پاریس»، «چارچوب آبی در پراگ»، «جنگل الکترونیکی سیاه و سفید در پنسیلوانیا»، اسامی عکس‌های این مجموعه‌اند. وی با تأکید بر نام مکان‌ها سعی در ایجاد گذرگاه‌هایی در ذهن مخاطبانش دارد تا آن تصاویر را به جایگاه‌هایی ویژه و بگانه تبدیل کند. آنچنان صراحت و تأکیدی در این نام‌ها مستتر شده است که گویی این مکان‌ها را می‌شناسیم. هنرمند، ما را در تجربه‌ی خود از دیدار مکان‌های عکاسی شده، همراه می‌کند و زمینه‌ای پهناور از ذهنیات خود را به روی ما می‌گشاید، نوستالژی خاکستری خاطراتش را به شیوه‌ای فرا واقعی بازگو می‌کند و به ما اجازه می‌دهد که با مکان‌هایی که گذر کرده است روبرو شویم و در مورد آن تخیل کنیم ■

WWW.CHIDEMANMAG.COM